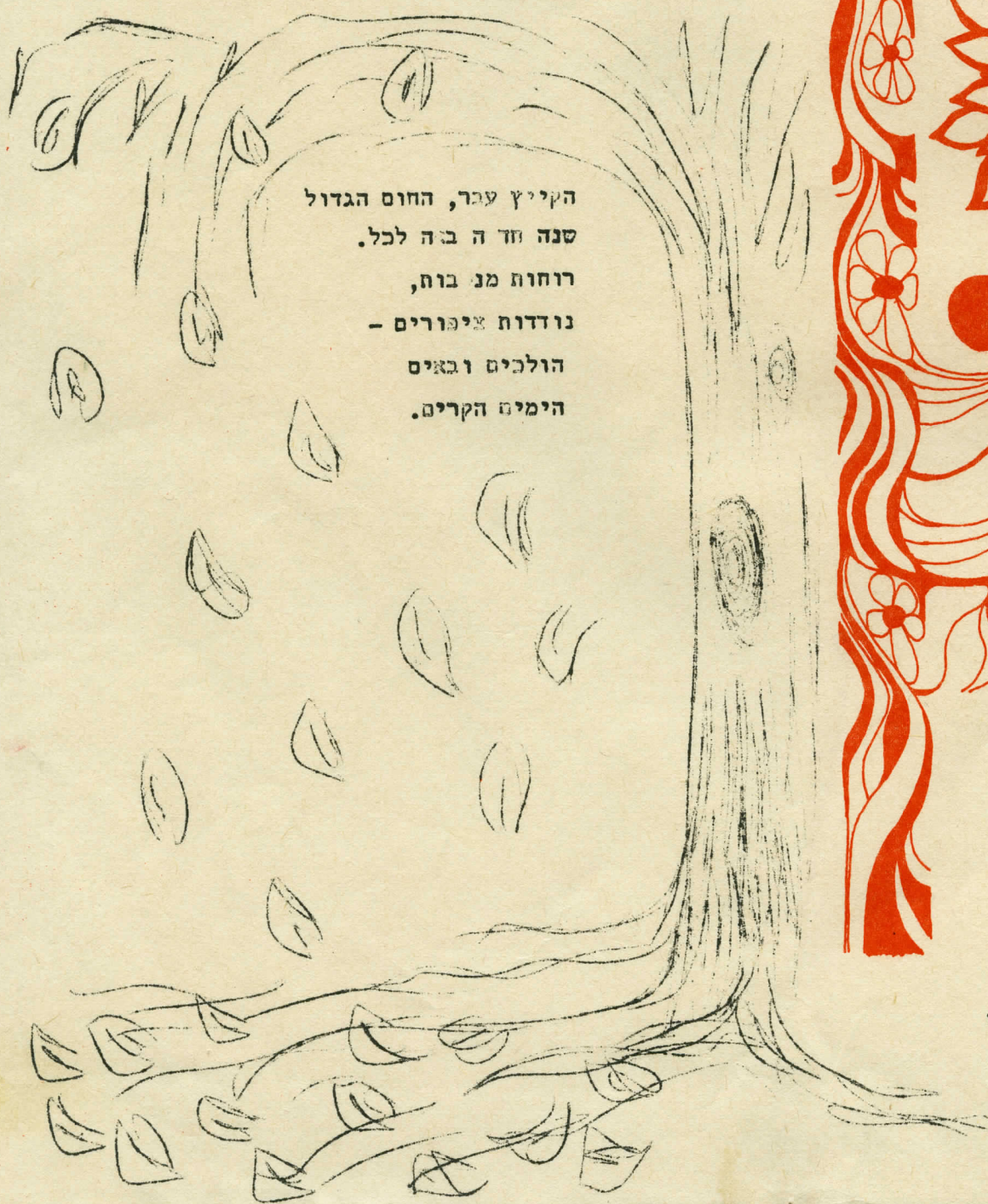


דברי הכפר



הקייץ עבר, החום הגדול
שנה חד ה ביה לכל.
רוחות מנ בוח,
נוודות ציפורים -
הולכים ובאים
הימים הקרים.



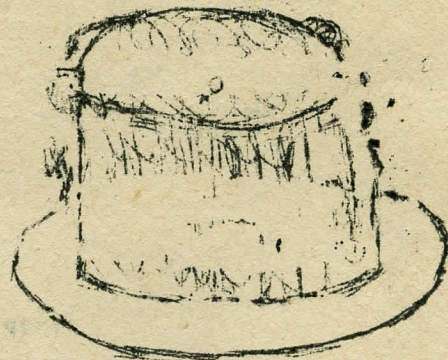
מס. 484
5 בנובמבר 1976
י"ב בחשוון תשל"ז
כפר הנשיא

מה נשמע?

* יום ששי עבר עלינו על-יד שלחנות קטנים ואינטימיים לרגל מסיבת המחגיגים (והמשחררים). נתגלו כשרונות חדשים לגמרי של זמרים, מלחינים, בדרנים וסופרים (ראה חלק מהיצירות בגוף העלון). ציון מיוחד מגיע למשפחת דוארי שהצליחה את הקהל עד דמעות בהופעתה של: בטי - החייל הסובל וציון - האמא הדואגת והאמיצה. את הערב ארגנה, לפי המסורת, פנינה.

* בהזדמנות זו אנו פונים לבנינו, באשר הם שם, לכתוב על מעשיהם וחוויותיהם לדברי הכפר. אנו ברצון נפרסם כל מכתב מכם ועל ידי כך נשמר על קשר.

* מגיעים אלינו הדיס על ספרה החדש של הלן שזו מהדורה חדשה ומורחבת של ספרה הראשון "מסעמון קבוצי". אנחנו מחכים שלא רק ההדים יגיעו אלינו - אלא גם הספר עצמו. המאמר שמודפס בדף זה הופיע ב"על המשמר" ב- 8 לאוקטובר.

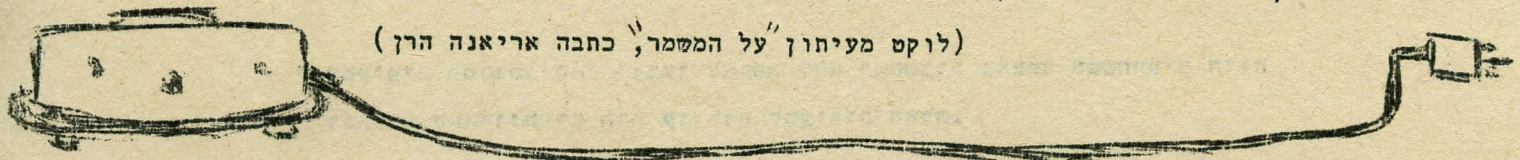


= * = * = * = * = * = * = * = * = * = *

מסעמון קבוצי

הנה-כי-כן - לא רק בענייני שיתוף, שיוויון, חקלאות, חינוך ובכלל "חברה צודקת ויפה יותר" אנו, הקיבוצניקים, משמשים אור ליהודים ולעולם. ועדת התרבות המשותפת של ברית התנועה הקיבוצית הוציאה זה עתה מהדורה מחודשת ומשופרת של ה"מסעמון הקיבוצי" אשר בושל ונאפה, נוסח ונוסח על-ידי הלן לויץ, חברת כפר-הנשיא. המסעמון נועד, אמנם, למכירה (7.50 ₪) בתוך התנועה הקיבוצית, אך אני בטוחה שגם עקרות בית לא מעטות היו מוצאות בו עניין, ואולי כדאי לחשוב ולפעול בכיוון זה. החוברת מאוד פראקטית, היא כוללת טבלה של משקלות המיצרכים לפי כפות וכוסות, והמתכונים לעוגות מותאמים לאפייה בסיר-פלא חשמלי שהוא, כפי הנראה, אמצעי האפייה העיקרי בחדר הקיבוצי.

(לוקט מעיתון "על המשמר", כתבה אריאנה הרן)



3 כרור ברכות

* * * * *

* מזל טוב *

* * * * *

13.11 דגלס ארנולד

רפי פרנק

שרון ג'קסון

זהר דבולט

14.11 טל פלמה

עינת פלמה

9.11 עדיה שרקי

10.11 גדי עמית

אילן המאירי

11.11 דיאן ניימרק

12.11 פייקי לנגה

אורי אדלשטיין

אלישע וולפין

14.11 יניחה וזאבי ניצן

ל ק ר א ת ה א ס פ ה

=====

על סדר היום:

* (1) ו. גיל הרך : הצעות ו. הצעות: חנה פרנקלין
רובין סינגרמן

הצעת חברים: עדנה קלמן

(2) קבלה לחברות: ננסי סטיל

(3) מרכז ו. חברה הצעת ו. הצעות: אוסי

(4) מזכיר

הצבעה על הצעה שנטע חבחר למזכירה עד הקייץ ווועדת חכנון לטווח
ארוך חטפל בהצעה למזכיר הבא.

* (5) ו. נעורים

* (6) תקן עובדי חוץ.

* הסעיפים המסומנים * יובאו לאספה ללא התחשבות במספר המשתתפים היות
ובאספה האחרונה לא היה קוורום לסעיפים האלה.

ממסיבת המשתחררים והמתגייסים

לאלה שלא הצליחו להגיע ביום שישי למסיבת המשתחררים - המתגייסים (ראה "מה נשמע")
ולא להצליח כל-כך תפסו את מילות השירים - הנה כמה מהיצירות פרי עטם של הורים
ומתגייסים.

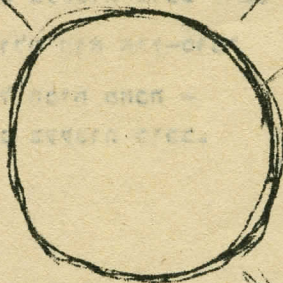
פעם השתתפתי ביום עיון, וכפי שנהוג בתקופתנו, תקופת ה - O.D., יחסי
אנוש, יחסי צבור, בעור הניכור ועוד, פתחו את השעור הראשון לא בהרצאה, אלא
ב"תרגיל". כל משתתף קבל דף ניר ועפרון, ועל הדף נתבקש כל אחד לצייר צורה שחשמל
את המושג "משפחה", אם אפשר, צורה שתראה את מערכת היחסים השוררת במשפחה האידיאלית.
הצורות השונות היו אמורות כמובן לחשוף את יחס המצייר למוסד הקרוי משפחה.

אחד צייר עיגול, ודחס לחוכו עיגולים קטנים רבים. אחר צייר שורה של
רבועים, כשקו דקיק בלבד מקשר ביניהם. שלישי צייר מספר צורות גיאומטריות פזורות
על הדף, וביניהן - חלל ריק. הדגם שמצא חן בעיני ביותר היה מן מנדלה, מן שמש -
המרכז מודגש, וממנו יוצאות קרניים לכוונים שונים. אורך הקרניים בלתי מוגבל, אך
כולן ניזונות באופן תמידי מן המרכז.

ברוח זו תראו את השיר שתשמעו עכשו ואם בא לכם להצטרף לפזמון, מה טוב!

אנבה.

(השיר בעמוד הבא)



4.

מנצח: Follow the Drinking Gourd

מילים: משפחת סגל



פזמון: לך בעקבות כוכב (2x)
העולם רחב ידיים
אין-סופי הוא היקום
לך בעקבות כוכב.

(2) פנקס חוגר, רובה ודסקיה
צה"ל משיג את כולם,
שמאל ימין חוך טרסור ושפשוף
לך בעקבות כוכב.
לך בעקבות...

(1) קיבוץ צעיר, שכונה עיירה
כל אחד זקוק לעזרה
הלב פתוח והמוח קולט
לך בעקבות כוכב.

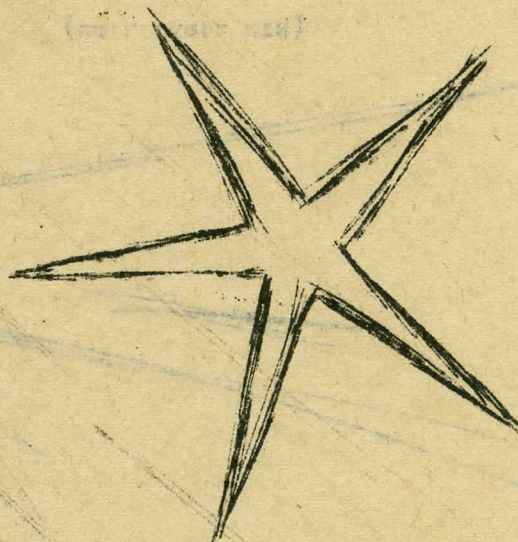
(4) איסטנבול, יפן סימבטקו,
שמה מוביל המפרש -
להכיר אנשים, להבין עצמך
לך בעקבות כוכב.

(3) קורס צניחה ופסים בשרוול
יום זוחל אחר יום.
ופתאם פנקס מילואים
לך בעקבות כוכב.
לך בעקבות...

לך בעקבות כוכב (2x)
העולם רחב ידיים
אולם בית יש אחד
שוב בעקבות כוכב.

שוב בעקבות כוכב (2x)
העולם הוא אין-סופי
אבל הניה מחכה -
שוב בעקבות כוכב.

בצוע:
משפחת סגל



אני כמעט בן שמונה-עשרה - הגעתי לבגרות.
סוף סוף אגשים את חלומי, - אצא לשנת שירות.

עוד לא החלטתי מה לעשות, המבחר הוא כה עשיר,
אולי אחרום שנת עבודה בתוך משק צעיר.

כטרקטוריסט עם נסיון אחרוש את השדות,
אחליק, אזרע ואדסקס, - אעשה גם הובלות.

שלחתי ל"איחוד" מכתב - עם הסבר בפרוטרוט,
שמחתי לקבל תשובה, כעבור ששה שבועות.

"מצטערים, אך מלאים. תודה, באמת תודה.
המתנדבים ופועלים מספיקים את העבודה".

אני כמעט בן שמונה-עשרה, - הגעתי לבגרות.
סוף סוף אגשים את חלומי - אצא לשנת שירות.

אם כך, אולי אלך לעיר, לעשות שנת הדרכה.
שם בטח חוסר מדריכים - יקבלוני בברכה.

עם כל הנסיון שלי, בטוח שאעליח
חוש לחנועה הושרש אצלי, - גם אבא היה שליח.

שלחתי ל"איחוד" מכתב, - עם הסבר בפרוטרוט,
שמחתי לקבל תשובה - כעבור ששה שבועות.

"מצטערים, אבל היום עוברים ממש סלקציה.
אך אין לך הכישורים - ואפילו לא פרוסקציה".

אני כמעט בן שמונה-עשרה, - הגעתי לבגרות.
סוף סוף אגשים את חלומי, - אצא לשנת שירות.

מבחר גדול כבר לא נשאר, עם מה להתמודד.
מדוע לא אלך להיות מדריך גרעין עודד?

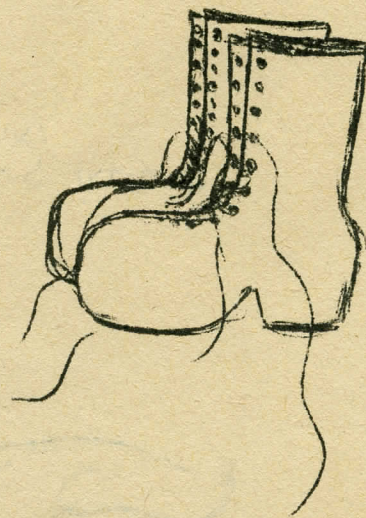
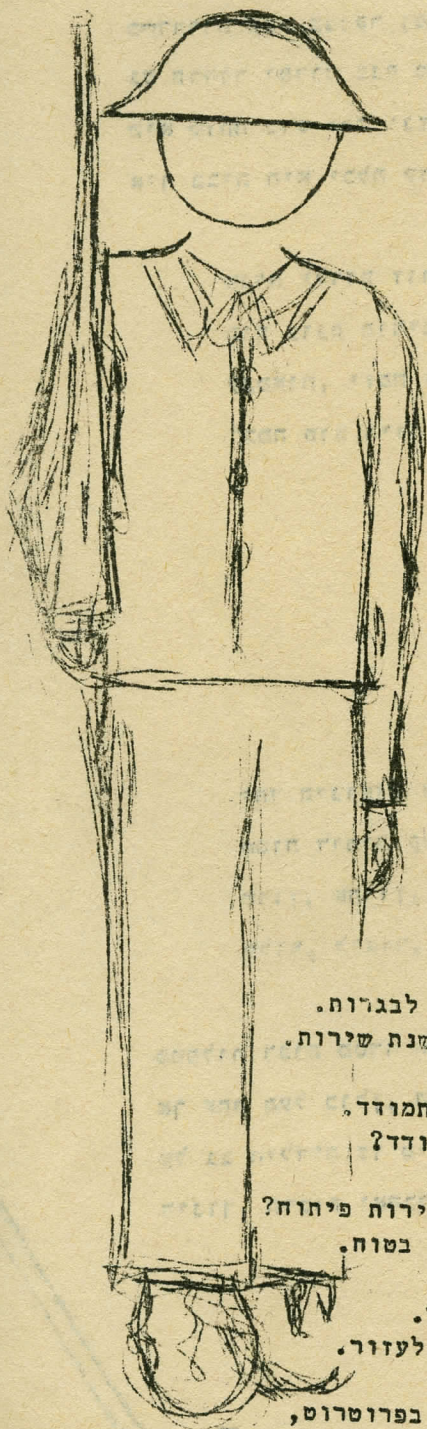
ישנן מספיק אפשרויות, - חסרות עיירות פיתוח?
באחת מהן יקבלו אותי, - בזאת אני בטוח.

אחרי הכל שנים רבות הדרכתי בחצור.
בשטח זה אני מומחה, - ודאי אוכל לעזור.

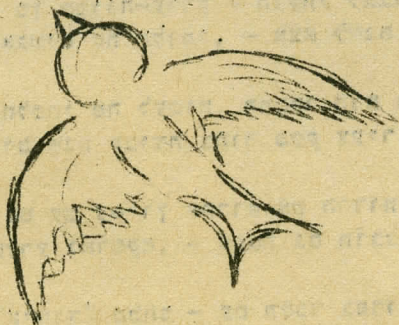
שלחתי ל"איחוד" מכתב, - עם הסבר בפרוטרוט,
שמחתי לקבל תשובה - כעבור ששה שבועות.

"מצטערים, אך מלאים. אולי לא הגיוני.
אך היום גרעין עודד מלא, - עם נוער עירוני".

אני כמעט בן שמונה-עשרה, - הגעתי לבגרות.
לשכת גיוס חרצה דיני - שלוש שנות שירות.



מנגינה: "רוצי, שמוליק קורא לך..."
מלים: יעל שפרונג



כשדרורה קמה בבוקר ומחלבשת,
גם הדרור יפרוש כנף מן החלון,
היא שותה כוס קפה ונזכרת
איך בבית היא יכלה עוד קצת לישון.

שנות ילדות זורקת, כבר רצה קדימה
סוף עונת מורים, הורים ומדריכים,
עצמאות, יזמה וכיף בחוץ קורצים לה -
"כמה טוב היות צעיר" כולם אומרים.

פזמון: רוצי, ש.ש.ש. קורא לך

צה"ל, הדרכה וגם קיבוץ צעיר,
שנת שירות שאין דומה לה -
כמה זמן נוחה לי עוד לפני "סדיר".

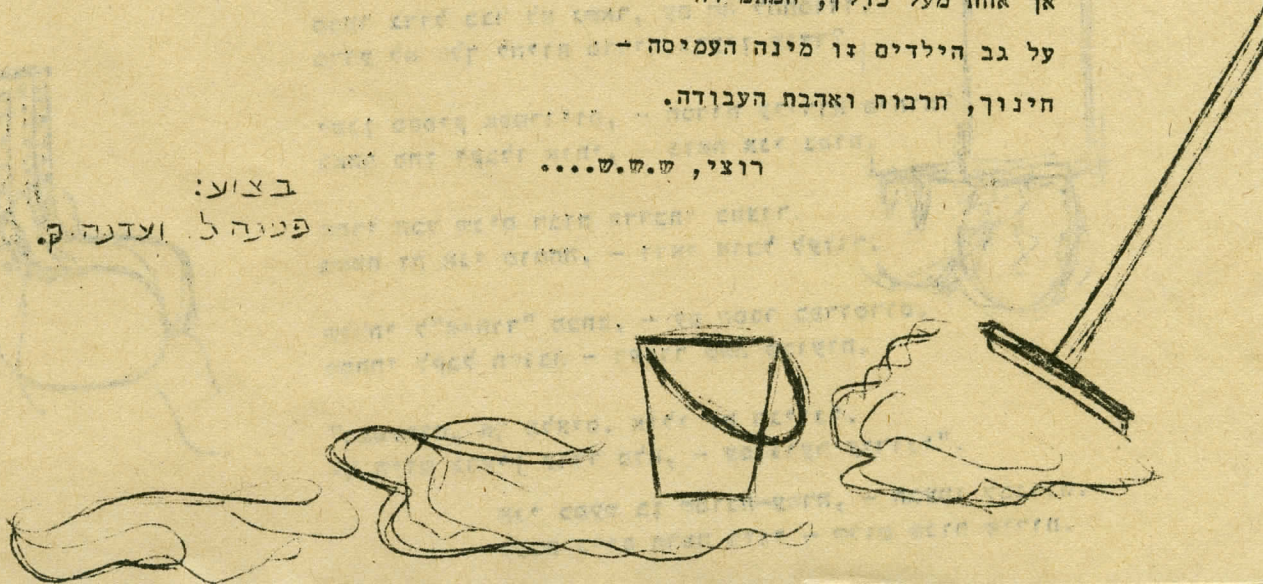
יחד תינוקות ופעוטים היינו,
שמות דומים קראו אולי בכוונת:
שרון, אהרון, אורן, ורד, דנה, דינה
פלוא, ליאור, רענן וחמדה.

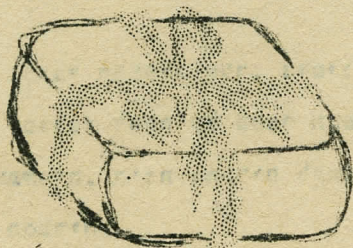
מספלות רבות מסרו את ליבותיהן
אך אחת מעל כנלך, המתמידה
על גב הילדים זו מינה העמיסה -
חינוך, תרבות ואהבת העבודה.

רוצי, ש.ש.ש....

בצוע:

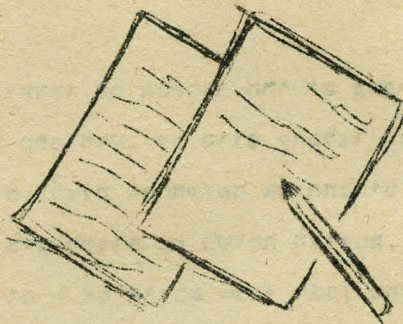
פנעה ל. ועדנה ק.





- הלו ליזה
 - או הלו אמא
 - כמה טוב לראות שאת עדיין כאן.
 - אל תדאגי אמא
 - נני אנו, אמא
 - אחזור גם לבקר אותך מזמן לזמן.
 - אל תשכחי, ליזה
 - אוי, עזבי אמא

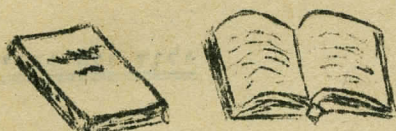
- אך מה יהיה, ליזה
 עם מזון, ליזה
 איך אוכל לישון קשה להאמין,
 אם לא אשלח שטרודל
 ומרק עם נודל,
 חסבלי עוד ממחסור חמור בויסמין.
 - לא משנה, אמא כי אראה, אמא
 חבילות שאת אוהבת להכין,
 אז לדאוג - הפסיקי,
 ולחייך - התחילי!
 ונראה איך הימים חולפים.



מפי-ה-פ

ינאי שזה עתה עבר מהפעוטות לגן, הגיע הביתה
 ביום הששי הראשון שלו בגן עם החלה שאפה
 ובישר להוריו:

"אמא, אבא, היום הבאתי מחלה מהגן!"



מהספריה...

לאירית היקרה, שלום.

בחשובה למכתבך עלי להדגיש שמטרת הספרייה היא לשרת את החברים, ואנו נפעל כדי שהעניין יסתדר לשביעות רצון הכל.

לגבי ההצעות שלך, ניסינו בעבר לשים את כל הספרים על המדפים בלי רשימות, אך לא יכולנו לפקח על מספר הספרים החדשים שהחבר לקח, ולצערנו זאת היתה משימה בלתי אפשרית, היות וחברים לקחו יותר מספר אחד והעבירו את הספרים לחברים שלהם ללא ידיעת הספרייה.

אשר להצעתך השניה, בעניין הדפסת רשימות הספרים החדשים, דברנו על ההצעה הזאת לפני שהצגנו את עטיפות הספרים החדשים והגענו למסקנה שזה לא כדאי היות וחברים לא ימחקו את שמות הספרים שאינם רוצים לקרוא, וכתוצאה מזה אנחנו נשמע כל פעם את ההערה: "מה, אני הזמנתי את הספר הזה?" (אגב, אנו שומעים את זה אפילו היום, כאשר חברים כותבים את הרשימות שלהם במו-ידיהם).

השיטה שלנו היום מבטיחה שמקסימום חברים יקראו את הספרים החדשים במהירות. על-ידי השיטה הקימה חבר המחזיר ספר חדש - מקבל ספר חדש. עד היום קיבלנו יותר משמונים רשימות מחברים (מספר שיא!). אנו מוכנים לשנות את השיטה אם החברים ירצו בכך, ונוכל לדעת זאת רק אם יודיעו לנו שאכן רוצים לשנות את השיטה הקיימת. כרגע אנו יודעים על שני חברים בלבד. ובכך, חברים - אם אינכם שבעי רצון מהשיטה הקיימת, אנא הודיעו לנו.

בהזדמנות זו אנו רוצים להביא שוב לתשומת לב החברים שאפשר להחליף ספרים כל יום שאני עובד בספרייה.

לכירותכם חמיד,

לו.

קורס ללימוד ספרדית

ביום שלישי הבא (9.11.76) תחקיים פגישה ראשונה של משתתפי

הקורס לספרדית, בהדרכתו של ויקטור.

כל מי שנרשם, ומי שמעוניין ולא הספיק להרשם - כולכם מוזמנים

לבייתה של קרול לופוב, בשעה 8.15 בערב.

בינוני לבין עצמנו...

על חגים, מסיבות ותרבות בחיינו

אין שום ספק שהאדם המודרני הוא יצור מורכב מאד ואם מקובלת עלינו קביעה זו בקשר לצרכיו החומריים - בלבוש, מזון, חינוך ועבודה - נכונה היא גם לגבי צרכיו השכליים-רוחניים - שמתגשמים בדפוסי התרבות, החגים והמנהגים שהוא מעצב לעצמו. אבל לא פחות מושמעת הדעה האומרת "לא יתכן, במיוחד בחלק האחרון של המאה העשרים שאותם עקרונות, רעיונות, מטרות, השקפות עולם, אמונות ודעות, שהיו רכושם הרוחני של אבות התנועה הקבוצית או חוזי המדינה בטרם-קמה, יהיו גם רכושנו הרוחני כיום, כי השתנו הזמנים".

הרי זו עובדה שכשרקדו הורה ודבקה בגורן בכנרת לא רק שהטוריה היתה שוריה וה"שאבריה" טרם הגיעה למושאון הפולקלור, אלא גם לא היו לא מערכת הסטריו וטלביזיה ולא "להקות" מצוידות באמצעי לוחמה אלקטרוניים. בימים ההם חדר האכל היה מלא מפה לפה כשהופיע קריין ודקלם (הפעל נעלם כבר מן הלסקיקון) קטעים מן המקרא, הספרות העברית ו"הווי ההתישבות העובדת". כיום רק הופעות רקדנית בטן או הרצאת מאיר פעיל (יש מכנה משותף לשניהם בגישה אל הקהל) עשויות למלא חלקית את חדר האכל.

כוון ש- 97% של האוכלוסיה אינם סומכים על ועדות תרבות או חגים, דואגת רשות השדור למלא את גלי האתר והמסך הקטן בתוכניות על חגים, מאורעות, שבתות ואישים שהיו (נוסח "אלה הם חייך" עם אופציה לסדרה נוספת "אלה היו בזיונותיך"). לפעמים גם חלק מה- 3% שבתנועה הקבוצית מעדף את הישיבה המהופנטת בפני מקלט הטלביזיה (תגובות נזעמות בשבוע הבא) מאשר ההליכה המיגעית למועדון או לחדר האכל. ("נו זה כמעט 200 מטר הליכה בחמסין/גשם ובטח לא יהיו הרבה שם. אני מוכן לוותר על עוגיות הכלב שיגישו..... דווקא הערב יש טרס יפה בטלביזיה וגם משחק השבוע.... נזמין את השכנים ונאכל בוסנים יחד"). התוצאה היא שועדות התרבות חייבות להתמודד עם רמה מקצועית גבוהה שהבדור הקנוי או המשודר מגיש או להכריז על סוף פסוק לכל מה שהיה תרבות קבוצית; הווי של חברה שתופית יוצרת וחגים ומועדים שמתכנניהם לפחות נסו לשוות להם אופי חדשני שגם היה מושרש בעבר.

קל ביותר לציין שסדרת החגים בין ראש השנה ושמחת תורה היתה קטאסטרופה או שבמקרה הטוב כמו שחברה מקבוץ אחר ספרה לי השבוע, "מסיבת סוכות אצלנו היתה מוצלחת מאד אבל כל קשר בין המסיבה לבין סוכות כחג יהודי היה דמיוני ביותר!". מוטב שנויחס לבעיה כמות שהיא מבלי להתפש למסקנות פזיזות או שטחיות.

באשר לנושאים המתאימים לשיחת ליל יום כפורים אני חושב שאפילו החילוני

(המשך בדף הבא)

(בינינו לביך עצמנו - המשך)

ביותר יסכים שיש נושאים שמוטב לא להתייחס אליהם בערב שאיננו שייך לחוליין. לגבי ידי דיון על "יתרונות וחסרונות של החברה המתירנית" או "תרומת החברה הישראלית לפשע המאורגן של אירופה" אינם נושאים לערב כזה אפילו ננסה למשך קהל גדול יותר בהבטחת הדגמות ושקופיות.....! ומי שבא לשיחה על "צורך האדם באמונה, תפילה ופלאח" - זהיו כאלה שמצאו את הערב מעניין מעמיק ומהנה - אולי לא היה בא לשיחה על "עתיד האולימפיאדות בתקופה שספורט ופוליטיקה הם שמות נרדפים". מוטב שנכיר במציאות מכאיבה והיא שמספר האנשים שמוכנים ללכת להרצאה או להשתתף בשיחה הוא מספר קטן. ואולי הספיח לאותה מציאות מתבטא בחוסר סקרנות אינטלקטואלית המאפין את עידן הטכנולוגיה שבו שוקעת האנושות כלה.

אחת הבעיות שמאז ומתמיד הטרידה את החברה הקבוצית שהיא חילונית ברובה, היא איך לחגג את החגים שיש להם רק היבט דתי - ראש השנה, יום כפור, שמחת תורה ואפילו השבת. ליהודי המחפש בתוך הספרות העשירה המדרשית-חלמודית יש אוצר בלום של חומר וחוויות. אין הוא צריך להיות דתי כדי להנות מחכמת החיים שבפרקי אבות. אבל משום מה בו בזמן שנרשמו מעל 50 שמות ל"מדיסציה" - שאם היא לא פתרה את בעיות החברה במזרח הרחוק, מציעת הקלה למועקתו של האדם המערבי שבולע גלולות על השעה ובכל שעה - ספק אם היו נרשמים חמישה חברים לחוג תלמוד בקבוץ זה.

אם עתיד החג והתרבות הוא באמת חשוב לנו, יש לבחר - אולי באסיפה - צוותי חגים שיתפקדו לפחות שנתיים, ובחוקף תפקידם יצאו לכל ימי העיון (כצוות) שהועדה הביין-קבוצית לחגים תערוך, באותם החגים שלהם אחריות.

אם כבר הגענו ללבון בעיות אלו, כדאי לשאול את השאלה במה מחבטא אופיו של חג החנוכה (למשל) אצלנו מלבד בהדלקת נרות חנוכה? ואולי השאלה הקשה ביותר שאגב עלתה בשיחת ליל יום כפורים: איזו מורשת יהודית (שמא היא ישראלית בלבד או "כנענית") בכוונתנו להוריש לבנינו?

אד"ק

נדליק נר לזכרה
של מלכה ביגר ז"ל
יא' בחשוון

נדליק נר לזכרו
של מוריס לברט ז"ל
יא' בחשוון

נסיעות לחוץ-לארץ

הנסיעות לחוץ לארץ הפכו בשנים האחרונות (ואולי תמיד) לנקודת תורפה בחיי

החברה.

הצורך לנסע לחו"ל נבע משאיפה לבקר הורים, וכפר הנשיא היה ידוע כמשק שנאלץ להתמודד בבעיה זו בגלל רבוי החברים יוצאי חו"ל.

בנגוד לקבוצים רבים, כפר הנשיא נחץ ביטוי לבעיה זאת בדרך קבוצית, ע"י קביעת מסגרת - תור מיוחד - אשר מנעה נסיעות פרטיות ביזמה פרטית. התור נקבע על-ידי ועדת החברה ובוצע על-ידיה בהתאם לתקציבים השנתיים.

התקנון לנסיעות לחו"ל משאיר מקום לפרושים שונים, ומדי שנה מתעוררות אי הבנות הגובלות באי נעימויות. הלחצים מתבטאים באופנים שונים: רבוי נסיעות מיוחדות (חופעה שהתחזקה לאחרונה, אם כי, בהסכמת החברה) והקדמת תור. כל זה משפיע על הרכב התקציבים לאלה שנוסעים עפ"י התור באותה השנה.

ברצוני להציע שיטה חדשה לנסיעות לחו"ל. שיטה זאת תבטל את התור הקיים אך תשמר על השוויון בין החברים. מטרת השנוי היא להעביר את הכדור לידי החברים, וכך יוכל כל חבר לשקול בעצמו את מועד נסיעתו, יעדה ומטרתה.

השיטה מבוססת על העקרונות כדלקמן:

- (1) כל חבר יקבל לזכותו מספר נקודות. מספרן ייקבע לפי מספר השנים מאז שהיה החבר לאחרונה בחו"ל (בהתאם לתור הקיים).
- (2) כל נקודה תהיה שווה לסכום כסף שמקבל כתוצאה מחלוקת התקציבים באותה שנה.
- (3) לצורך נסיעה מיוחדת יוכל החבר לפנות לוועדת החברה (או למזכירות) בבקשה ללוות נקודות. (כתוצאה מכך הוא עלול לעמוד אחר כך במספר נקודות שלילי).
- (4) לכל חבר יוקצבו 30 ימי חופשה לכל עשר שנים לצורך נסיעה לחו"ל.
- (5) חבר המככנן נסיעה לחו"ל יהיה חייב להודיע על כך לסדרן העבודה 6 חדשים מראש.

(6) חברים שלא נסעו בתור הראשון יקבלו תוספת של מספר גדול של נקודות אשר יאפשר להם לנסע לארצות מוצאם עם ילדיהם כפי שהיה מקובל עד כה.

יתרונות השיטה המוצעת הם בכך שהחבר עצמו יוכל להחליט מתי הוא רוצה לנסע ולאן. למשל לקפריסין - יוכל החבר לנסע לעתים קרובות יותר לעומת החבר אשר ירצה לנסע עם משפחתו לארצות-הברית.

כדי להפעיל את השיטה יהיה עלינו לצבור כסף בקרן חו"ל, וזאת על-ידי

הקפאת כל הנסיעות למשך שנה אחת, כפי שעשינו כשהפעלנו את תקנון הרהוט החדש. (המשך בעמוד 13)

פנית המודעה הקטנה

מספר הודעות מועד

הודעות מועד

באחד העלונים האחרונים הודענו על קבלת מכתבו של טוני מוריס, בו הוא מפרט שיטה חדשה להפיכת פסולת לחומר שמיש. לאחר עיון יסודי בתוכן המכתב התקשינו לחרגמו לעברית, כי העניין מקצועי וספציפי מאד. חברים המעוניינים בנושא יוכלו לקרוא את המכתב אצל איזי.

אנו רוצות להודות לטוני עבור מכתבו ומקווה לשמוע עוד והרבה מטוני ושולי באוסטרליה הרחוקה.

חברת ילדים מודיעה

מחנך ציוד מחנאות שייך לחברת הילדים ואחזקתו וטיפולו ע"ח תקציב חברת ילדים ועל-ידי נעריה. אך יש אפשרות להשאל ציוד לחברים היוצאים לטייל בתנאי שבאותו הזמן אין אירוע דומה בחברת ילדים.

חבר הרוצה ציוד בזמן ולזמן כלשהו חייב לבקש שבוע מראש לפחות. כנהוג לגבי כל כיתות חברת הילדים, גם חבר המאבד ציוד יחוייב בחשולם עיבורו.

נא לפנות לגרשון מדר.

הודעה מקופת בית

אנו חוזרים לשעות הקבלה שהיו נהוגות בעבר כדלקמן:

יום שני - 13.00 עד 14.00
יום רביעי - 13.00 עד 14.00
יום ששי - 13.00 עד 14.00
מוצאי שבת - 20.30 עד 21.00

1. ועדת ההשתלמויות קבלה לספולה תחום שהיה עד כה בחסותה של ועדת תרבות. מדובר בימי עיון, חוגים קצרים וכנסים שונים שמתפרסמים לאחר ההרשמות הרגילות לשנת הלימודים ולאחר חלוקת התקציב הכספי של הועדה.

לצורך זה ישורייך מראש סכום כסף מסוים. כדי לאפשר הענות למקסימום של פניות, ולאור התקציב המצומצם, הוחלט לנהוג בנושא זה לפי הכללים הבאים:

(א) לא תיענינה פניות של חברים שלומדים כבר בחוג כלשהוא הממומן ע"י ועדת ההשתלמויות.

(ב) הועדה תכסה רק את הוצאות הלמוד, או את התשלום בעד הכנס, החוג או יום העיון, ולא הוצאות נסיעה, כלכלה או לינה הכרוכים בכך.

(ג) בגלל האופי הבלתי מתוכנן של לימודים אלה, אין לחזות מראש לכמה פניות ולא יזה תקופה יספיק התקציב.

2. חברים מתבקשים להגיש פניותיהם ללימודים מלאים או ארוכים לשנת הלימודים הבאה 1978/תשל"ח. טפסים מתאימים ימצאו אצל רות ר'. כ"כ אפשר לשוחח ולהתייעץ עם חברי הועדה.

הודעה זו מכוונת גם לאותם חברים

שכבר פנו בעניין זה בעבר, בכחב או

בעל-פה

13.

הסתיו מתערב לחורף. ברוב הגינות רוב פרחי הקייץ כבר עייפים מאד, והגיע הזמן לשחילת פרחי אביב. כדאי להכין את האדמה היטב: יש להוסיף זבל אורגאני עם קצת סופר רגיל, בערך 2-3 דליים זבל רקוב + 30 גרם סופרפוספט למטר מרובע. את הזבל והפוספט מצניעים בקלשון חפירה לעומק של 20-25 ס"מ.

כדאי לשחול ולזרוע בהקדם ציפורן תתול, סלסלי כסף, מנשור, לוע אריה, אמנון - ותמר, טופח ריחני, קלרגיה, גודציה ועוד צמחים שאפשר להשיג. רצוי לדעת אם הצמחים גבוהים או נמוכים על מנת שיימצאו במקום הנכון בגינה. אפשר ורצוי לשחול בחזרות של חודש בערך כך שהפריחה תמשך זמן ארוך יותר.

עדין לא הגיע הזמן לגיזום חורפי של ורדים. אפשר לגזום בצורה קלה כדי לקבל עוד קצת פריחה חורפית, אבל לא להפריז בגיזום. כמו כן רצוי לזבל בזבל צאן בתוספת קטנה של סופרפוספט ולהצניע בצורה שטוחה בין הורדים כדי לא לפגוע בשורשי הורד.

למי שיש דהליות - זוהי העונה להוצאת הפקעות, ליבש אותן בצל ולאכסן אותן בארגז עם חול יבש. למי שיש גינה מנוקזת היטב, יכול להשאיר את הפקעות באדמה ויקבל פריחה מוקדמת באביב. בחורף רטוב הפקעות עלולות להרקוב.

אפשר לשחול כבר פריזיות, כלניות תרבותיות, צבעונים ונרקיסים למיניהם. כדאי לרכז אותם בקבוצות שלא יתכסו בצמחים אחרים. חשוב לא לדרוך או לעבד אדמה מאד רטובה וכדאי לדחות את העבודה בגינה ליום יותר יבש.

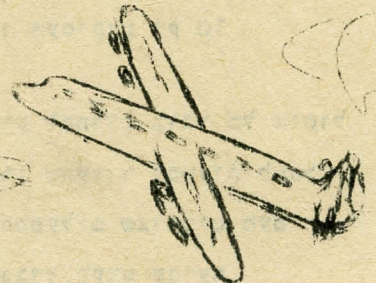
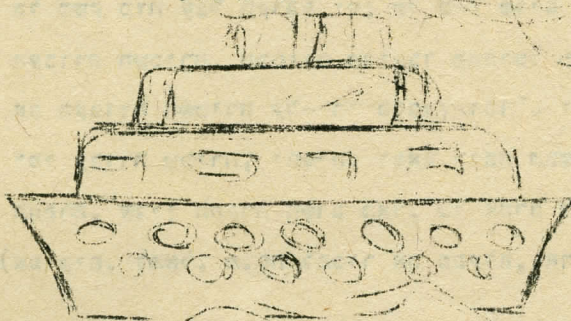
יצחק פ.

(המשך "נסיעות לחוץ לארץ")

אלה הם עקרונות השיטה. ברור שבשלב השני צריך לבוא תחשיב (שכבר בשלב זה הוא נראה די מסובך - אבל אפשרי). אולם בשלב זה אני מבקש את הסכמחה העקרונית של החברה להצעתי זאת, וכמובן שאשמח לשמוע תגובות והצעות לשפור השיטה.

נסיעה טובה

אריה וו.



דו"ח ממרכז האיחוד הק"א

השבוע התקיימה ישיבת מרכז האיחוד בקבוץ נחל עוז. בישיבה צוין מלאה 25 שנה להקמת איחוד הקבוצות והקבוצים, אחרי הפילוג. בערב החגיגי העלו חברים ותיקים (כגון חיים גבתי וסנסה יוספסל) זכרונות מהימים ההם, תוך הדגשת "היחוד" שבאיחוד: חופש וליברליות, המנעות מכפייה פוליטית, העזר "הנהגה היסטורית" שולטת, רוסציה אמיתית במנהיגות התנועה. לעומת החיוב בכל אלה טבלנו גם מחסרונות - חוסר המשכיות וחזרה על שגירות, עמידה מהצד בבעיות חברה ומדינה בגלל הפחד מפוליטיזציה של התנועה. אחרי 25 השנים שחלפו הגיע הזמן לשינויים, ובמיוחד באיחוד-מחדש של התנועות הקיבוציות (אך בלי לוותר על עקרון חופש המחשבה כמובן).

באותו מעמד חגיגי נאמרו ברכות לרגל החלפת מזכירי האיחוד. נחמן רז חוזר הביחה (גבע), ומוסה חריף (צרעה) נכנס לפעולה בתקופה, שלדעת רוב המברכים, היא אחת הקשות בחברה הישראלית.

בישיבה עצמה דנו בשלשה נושאים:

- (1) קבלנו את המשקים השיתופיים כחברים מלאים בקרן האיחוד.
 - (2) החלטנו על יסודות היטל הקנס על עבודה שכירה בקבוצים (הנושא הכללי של חיסול העבודה השכירה בקבוצי האיחוד נידון והוחלט עליו כבר לפני כמה חדשים):
 - (א) ההיטל הוא 5% מסך הוצאות העבודה הקנויה בקבוץ (חקלאות ותעשייה). ילקח בחשבון השכר הממוצע לשכיר בתעשייה.
 - (ב) תינתן הנחה לפי אחוז האוכלוסיה הקבועה שהוא מעל גיל 60-65 (חברות/חברים) מכלל המבוגרים.
 - (ג) הנחה נוספת תינתן לפי ההורדה משעור העבודה השכירה, בהתאם לאחוז הצמצום.
 - (ד) הקלה נוספת ניתנת למשקים עם תעשייה שמעסיקה הרבה ימי עבודה שכירה. נקבע חקרה של 10 אלפים ימי עבודה. יחושב היטל מקסימלי כאילו מעסיקים רק 10 אלפים ימי עבודה בשנה.
- כל משק כזה קבל תקופת זמן של כ-7 שנים שבה חייבים להגיע לפתרון כולל של חיסול העבודה השכירה. הכספים שייגבו מההיטל מיועדים להקמת קרן שחוזר למשקים לחסל את העבודה השכירה על-ידי מיכון וכו'. ייהנו מהקרן רק המפעלים שצורכים מעט ימי עבודה שכירה, יחסית. וזאת היתה התשובה למשקים שהתנגדו לעצם קביעת התקרה. ענין התקרה חשוב מאד, כי אחרת לא יוכלו משקים, כמונו, לעמוד בהיטל. (אפיקים, למשל, מנסה למכור את מפעלה, אך בלא הצלחה).

- (3) הנושא העיקרי במרכז היה קליטה, גידול ובינוי חברתי של קבוצנו. (המשך בעמ' הבא)

אחרי שהחלטנו לפני כמה חגשים להקים עוד 10 ישובים חדשים תוך 5 שנים, הגיע גם הזמן לנסות לספל במשקים המבוגרים, שטרם הגיעו לביסוס חברתי. יש 35 קבוצים באיחוד, בני 20 שנה ומעלה, שמספר חבריהם הוא מתחת ל-200. ברוב הקבוצים האלה יש גם פערים גדולים בגיל האוכלוסיה. קבוצים אלה מתקשים לגדול, אם ע"י קליטת בנים ואם ע"י קליטה מבחוץ.

התנועה כעת מתחייבת לעזור לכל קבוץ ש"לקח את עצמו בידיים", ויחליט שענין הקליטה הוא ענין של חיים ומוות. זאת אומרת, לתת את האנשים החזקים לענין הזה, כמו שבעבר נתנו אותם לבעיות מסק. כלומר, לעזור את רוב החברה לתנדעה בנושא ולדרוש גם וויחורים מחברים (כתחום השיכון, למשל).

חומר למחשבה: הקבוץ האידיאלי - בעל כ 350-400 חברים, עם כ-20 לידות בשנה.

שרה

מכלל הנושא חזות המחנה שאוהבים לקפל אותו במושג הקצר-נוי, מורכב

מהרבה שרותים, שרק אם כולם מתקיימים במלואם, התוצאה היא הרגשה נעימה ותרבותית. משום מה במשקיני השרותים האלה ברובם חסרים כרגע נושא אנושי והדבר נותן את אותותיו בעומס המוטל על אותו קומץ האנשים שמשום מה נקרא צוות הנוי (ביתר פשטות - אדם אחד קבוע). לאור הצמצום הזה ולאור המקום הנמוך ששטח פעולה זה (ענף?) נמצא בו ברשימת העדיפויות אצל המוסדות המרכזיים של המשק, עלינו מצידנו לצמצם את שטח פעולתנו ולעסוק בפעולות יסוד שתוכלנה לערוב למראה תקין של המשק, ואלה הן על-פי סדר החשיבות:

- (1) השקאה וקציר דשאים (כל עוד שמזג האויר מחייב את זאת)
- (2) פעולות הקשורות בהדברת עשבית החורף
- (3) נקיון שוטף ויותר מזה.
- (4) גזום
- (5) הכנת שטחים, גינות פרטיות, תקון פגיעות הנגרמות ע"י פעולות הפתוח לסוגיהן השונות (מדרכות, קבלים וכו').

לא נכנסתי לניתוח מעמיק יותר של המצב ולהצעות מעשיות ליציאה ממנו ואעשה בהמשך הימים (בהקדם). בינתיים על החברים לשלט ביצריהם ולא לדרש את הבלתי אפשרי מאדם אחד ויחיד.

יוחנן

28.10.1976 נוכחים: נטע, אירית, ראובן ג', בני פ', זמי, יענקל, גדי ע'.

1. רות גולן

בקשה עזרת קרובים: יומיים בשבוע לבקר את אמה (בעיקר בערבים). המזכירות אשרה הבקשה לתודש ימים נסיון, וסכום הפרטים יעשה בין רות ונטע.

2. שרי שובל

בקשה להמשיך בבקור אביה אחת לשבוע. הסידור ימשך, ובסמכות המזכירה לחדש את האשור מדי חודש בחדשו.

המזכירה תמשיך לטפל במקרים דומים לפי רוח הדברים שנשמעו, ואין צורך שהמזכירות כולה תחליט, אלא לפי בקשת המזכירה.

3. התנועה

מבקשת שנקדם את נושא האומנות של ישוב צעיר. נזמין את נציגי התנועה להסבר באסיפה.

4. קליטה - (בהשתתפות טומי, נעמי פ', הנרי ש', לו)

התקיים דיון ראשון בנושאים הקשורים במדיניות.

(1) הוחלט לקיים דיון במזכירות, בהשתתפות ועדת הקליטה, על הדברים הטכניים והמעשיים הקשורים בנושא הקליטה.

(2) הוחלט לקיים דיון באסיפה על הנושא - קליטה.

5. מזכיר - (בהשתתפות מקס מ' וג'וני פ')

ההצעה היא שנטע תבחר למזכירה, עד לקיץ, ושוועדת טווח ארוך תספל בנושא.

30.10.1976 נוכחים: מזכירות - נטע, זמי, אריה ר', בני פ', אירית. ועדת המשק - סלמה, שאול ר', איזי, קולין, איבן, יוסי. ועדת שיכון - לסלי אלק ק', מיכאל ד'.

הנושא - שכון

עקב החלטת המשק לבנות 24 יחידות (פרויקט) במשך שנתיים הבאות, הוחלט:

- (1) לא לבנות בממון עצמי בחקופה זו.
- (2) לבנות חדרי בטחון לצרכי מגורין, במידה ותנאי הממון מאפשרים זאת.
- (3) במידה ובנים, חוזרי צבא, יעברו לדירות משפחתיות (משופצות), ההעברה תהיה זמנית בלבד.

כחשובה לשאלה בקשר להורדת צריפים, זמי הסביר שקיימת גמישות יתר בנושא מועד הורדת הצריפים. יש אפשרות שלא נצטרך להוריד אותם עד גמר הפרויקט בעוד שנתיים. זאת לא הבטחה, אך יש אפשרות סבירה שהם יעמדו לרשותנו לתקופה זו. לכן איננו חייבים להעביר את כל הדיירים מהצריפים עכשיו.

חוקיים ישיבה נוספת בנדון, בה תובא אנפורמציה מפורטת בכוונה להכין את הנושא לדיון באסיפה.